

[Wingsøe.]

tale mig nærmere om, men den ærede ordfører for det konservative folkeparti, hr. Poul Møller, fremkom under debatten vedrørende udskrivningslovforslaget i sidste uge med nogle bemærkninger om finanslovforslagets tilblivelse, bemærkninger, som jeg gerne vil citere lidt af. Det ærede medlem sagde ifølge Folketingstidende, sp. 1569-70 i forbindelse med en omtale af, at det foreliggende finanslovforslag er blevet betegnet som mere realistisk end tidligere finanslovforslag, bl. a. følgende:

„Men det er vel gået, som det plejer at gå med finanslovforslag, at man i løbet af sommeren har fået forslagene ind fra styrelserne, og så er de gået gennem de enkelte fagministerier for at havne i et finansministerium, der næppe inden 30. november har gjort sig synderligt begreb om, hvad der er nødvendigt fra 1. april 1963.“

Et par linjer længere nede siger det ærede medlem:

„Når jeg ser budgettet igennem, har jeg indtrykket af, at man har lagt nogle stødpuder ind, og det kalder man så „mere realistisk“. Men et budget bliver ikke mere realistisk, fordi man budgetterer i overkanten af dets udgifter. Realisme er at nå frem til det sandsynlige tal, og jeg har, så vidt jeg kan skønne, grund til at formode, at man på en række områder har budgetteret dette i overkanten, og det er måske farligere end at budgettere udgifterne i underkanten, fordi det betyder, at styrelserne får at vide, at de kan regne med et større beløb, end de egentlig burde anvende.“

Da jeg hørte de nævnte udtalelser, troede jeg ærlig talt, jeg havde hørt fejl, og bestemte mig derfor til at se efter i referatet af det ærede medlems tale. Jeg mente at have tid til at gøre dette, da udtalelsen som nævnt vedrørte denne debat. Selv om de citerede udtalelser vender sig imod finansministeren, er det i realiteten de myndigheder, d. v. s. de tjenestemænd, der udarbejder de til grund for finanslovforslaget liggende budgetter, det ærede medlem har vendt sig imod, og hvis arbejde han karakteriserede på den nævnte måde.

Som anført af det ærede medlem udarbejdes budgetterne om sommeren, d. v. s. at

styrelsernes tjenestemænd skal tage forhold i betragtning, som ligger næsten 2 år frem i tiden. Det volder selvfølgelig visse vanskeligheder, og særlige vanskeligheder har der været forbundet med budgetterne til det foreliggende finanslovforslag, fordi man her så vidt muligt også skulle medtage udgifter, som ellers ville blive optaget på tillægsbevillingslovforslaget for næste finansår. Da jeg går ud fra, at den højtærede finansminister ikke modtager åbenbaringer, vil han i det væsentlige være henvist til at bygge sit forslag på de budgetter, der via fagministerierne kommer til finansministeriet. Finansministeren må have lov til at gå ud fra, at styrelserne ikke søger større beløb end påkrævet. Jeg kender naturligvis ikke alle styrelsesgrene, men det er mit indtryk efter 25 års virke i forskellige af statens styrelsesgrene, at de tjenestemænd, der har til opgave at udarbejde disse budgetter, gør det med den allerstørste omhu. Man søger bestemt ikke at budgettere i overkanten, men så vidt muligt at finde frem til det beløb, som skal til for at gennemføre en forsvarlig administration af de opgaver, der er henlagt til de enkelte styrelsesgrene. Det virker derfor forstemmende, når det ærede medlem gennem sine udtalelser antyder, at tjenestemændene bevidst skulle budgettere for højt. Tjenestemændene er som andre gode samfundsborgere, og de ved, at de penge, der medgår til administrationen, kommer fra borgerne, herunder dem selv, og at de kommer ind gennem skatter, det være sig direkte eller indirekte.

Da det ærede medlems udtalelser ikke kan undgå at virke sårende, for ikke at sige fornærmende over for de tjenestemænd, der har med disse ting at gøre, fordi udtalelserne føles urigtige og uretfærdige, har jeg ikke ment at kunne lade dem stå uimodsagt. Derfor disse bemærkninger.

Vestergaard Poulsen: Ved finanslovforslagets første behandling tillader jeg mig at fremsætte et par spørgsmål i forbindelse med omtalen af vort samfunds behov for foranstaltninger til ædruelighedens fremme, hvilket det høje ting ved tidligere lovgivning har anerkendt nødvendigheden af, og hvilket kommer til udtryk på de årlige finanslove.

De senere års stærkt stigende alkoholfor-